

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 9.

Femte Session.

Femte Møde.

Mandagen den 10de October.

(Fortf.)

Sage (fortf.): Vi have nu hørt af den ærede Finantsminister, og altsaa bliver videre Discussion derover ufornoden, at vi blot have at betragte dette Statsbudget som et Tankeexperiment, der ikke for os har nogen videre Betydning, naagtet der staaer „Statsbudget for Finantsaaret fra 1ste April 1853 til 31te Mars 1854“, og, som sagt, indeholder Ting og Poster, som allerede ere i vor Finantslov af 31 Jull. Der maatte saameget mere være Anledning til at begære nogen Oplysning her i Thinget om, hvad dette Document her havde at betyde, som der findes Udtryk, brugte af den ærede Finantsminister ved at forelægge Finantsloven, som synes at staae i en vis Samklang med hans Heelstatsbudgets Anordning. Han siger nemlig, idet han overfører de Indtægter, som hidtil ere behandlede som Kongerigets særegne, paa Fællesindtægten, „at, hvad enten Resultatet af denne Posteringsmaade bliver gunstigere eller ugunstigere for den enkelte Landsdeel, kan dette ikke ved denne Sags Ordning være det Afgjørende, men det Afgjørende maa være de Hensyn, som jeg paa Regjeringens Vegne har tilladt mig at fremhæve,“ og disse „Hensyn“ finde vi et andet Sted. Han siger nemlig derom, „at man med Hensyn til de Forsatningsudkast, der vilde være at forelægge de forskellige Landsdele, var i den Nødvendighed allerede for nærværende Aar at maatte have et bestemt Udgangspunkt i saa Henseende“. Nu indseer jeg dog virkelig ikke, hvorfor vi egentlig skulle afgive Stof til de forskellige Forsatningsudkast, som forelægges andre Landsdele,

afgive det i Stikkelse af Øresundstolden og de andre Kongeriget særligt hidtil tilhørende Dele, som paa den Maade blive overførte, og som maaskee kunne tilveiebringe et behageligt Indtryk paa de andre Landsdeles Forsamlinger, der jo paa den Maade komme til at gjøre en ret god Handel. Det vil ikke nu være nødvendigt videre at gaae ind paa det Kloge eller Ukloge, det Fordeelagtige eller Ufordeelagtige af den Handel, som den ærede Finantsminister foreslaaer os at gjøre, idet vi nemlig i den Finantslov, der nu skal behandles for 1854 til 1855, ere komne til at afgive visse Dele af vore Indtægter, imod at vi skulle have andre igjen; men det forekommer mig, at, saa længe vor Tilstand er usorandret i politisk Henseende, bør den ogsaa være usorandret med Hensyn til Finantslovens Behandling. Jeg seer slet ikke, at vi vinde Noget ved paa denne Maade at kaste nogle Indtægter ud af vore egne Indtægter og optage andre Indtægter igjen; thi derved vilde vi paa en Maade begynde med at foregribe den forventede Fællesforsatning, den hele Omordning af Staten, ved stumpeviis at gaae ind paa den. Det er Noget, som jeg for mit Vedkommende paa det Bestemteste vil fraraade at indlade os paa, indtil vi blive noget klogere paa vor hele Tilstand. Hvad den saaledes foreslaaede Handel angaaer, er det iøvrigt blevet fremhævet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Kaysler) og stærkt modsagt af den ærede Finantsminister, at Domaineindtægterne for Slesvig vare et daarligt Bederlag, fordi de vare forholdsviis for ringe. Jeg troer, at begge Parter i saa Henseende havde nogen Ret, men unægteligt maa det dog vistnok være en Regningsfeil, naar Finantsministeren foreslaaer os at tage disse Indtægter som et Be-